

را پیشرفت فنی بنامم. معنی آن چیزی که در ذهن من بود، بهبود فناوری بود اما بهبود مهارت‌ها را نیز در بر می گرفت.»

نیویورکتایمز در تحلیلی از این نظریه می‌نویسد که با نتیجه‌گیری سولو، ۱۰۰ سال بحث اغلب بی‌نتیجه و پریپیچ و خم به پایان رسید. نمودار ساده سولو این بحث اقتصادی را در مسیر روشنی قرار داد تا اظهارنظرهای علت و معلولی در مورد رشد گذشته و آینده مشخص شود. او مدل رشد خود را در سال ۱۹۵۶ منتشر کرد. در آن زمان، این یک نظریه ظریف بود. یک سال بعد شواهدی را هم پشتوانه نظریه خود کرد.

مدل رشد سولو، که در کتاب خودش به نام «مشارکتی در نظریه رشد اقتصادی» در سال ۱۹۵۶ ارائه شد، در مقاله بعدی در سال ۱۹۵۷ با عنوان «تغییر فنی و تابع کل تولید» در بررسی اقتصاد و آمار، از داده‌های تجربی خود سولو هم بهره‌مند شد. سولو با استفاده از آمارهای اقتصادی تاریخی ایالات متحده، به این نتیجه رسید که همه عوامل تکنولوژیکی، فرهنگی و آموزشی، فراتر از افزایش جمعیت و سرمایه‌گذاری اولیه، حدود ۸۰ درصد از رشد را در آن زمان ایجاد کردند. سولو این فرایند را «بهره‌وری کل عوامل» نامید. در سال ۱۹۶۰ سولو در مقاله دیگری با عنوان «سرمایه‌گذاری و پیشرفت فنی» لایه جدیدی به تفکر خود اضافه کرد تا این ایده را توضیح دهد که سرمایه‌گذاری هم می‌تواند از نظر فناوری پیشرفته‌تر شود. این تحقیقات شهرت او را در حالی بیشتر کرد که هنوز در اوایل دهه ۳۰ زندگی خود بود اما توانست در زمان مناسب به‌مدال کالزک و جایزه نوبل در علوم اقتصادی دست یابد. در سال ۲۰۰۹ و پس از اینکه بحران مالی ۲۰۰۸–۲۰۰۷ در حال محو شدن بود، در مصاحبه با ام‌آی‌تی‌نیوز وقتی از او پرسیدند که تا چه اندازه ممکن است شاهد رشد فناوری باشیم؟ گفت: «به‌نظر من وضعیت اقتصاد مستلزم افزایش سرمایه‌گذاری مبتنی بر فناوری است. ما باید انتظار داشته باشیم که هزینه‌های مصرف‌کننده در اقتصاد ما ضعیف باشد، نه‌فقط برای شش ماه، بلکه برای چند سال آینده. این نیرو به اندازه چندین سال گذشته یک نیروی محرکه قوی نخواهد بود. چیزی باید جایش را بگیرد. مخارج دولت نمی‌تواند چنین کارکردی داشته باشد، زیرا دولت برای تأمین مالی کسری‌های اجتناب‌ناپذیر مشکل خواهد داشت و در موقعیتی نیست که بتواند مخارج کسری خود را به شدت افزایش دهد.»

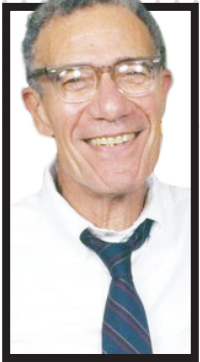
سولو منتقد شوخ‌طبع برخی اقتصاددانان هم بود؛ از مداخله‌گرانی مانند جان کنت گالبریت تا بازاریاب‌های آزادمانند میلتون فریدمن. او انتقادهایش از اقتصاددانان و سرمایه‌داران را با آمیزه‌ای از طنزهای گزنده مطرح می‌کرد. او با همان طنز همیشگی اش در سال ۲۰۰۹ در یک مصاحبه گفته‌بود: «میلتون در باره عرضه پول صحبت می‌کرد، آنچه من گفتم این بود که همه چیز میلتون را به یاد عرضه پول می‌اندازد. همه چیز مرا به یاد رابطه جنسی می‌اندازد، اما سعی می‌کنم آن را از کارهای نوشتاری خود دور نگه دارم.» او درباره کتاب مولتی‌میلیارد مشهور، جورج سوروس، با عنوان «بحران جهانی سرمایه‌داری» هم گفته که «به‌طور شرم‌آوری پیش‌یا افتاده است». سولو نوشت مشکل این بود که آقای سوروس «می‌خواهد یک فیلسوف باشد، در واقع نوعی فیلسوف-شاه‌و اودر این روز زدن‌هایش یک مشکل اساسی را در نقش فیلسوف-شاه آشکار می‌کند. اینکه خیلی سخت است.»

▼ نقدنظریه‌سولو

دیگل اوزدمیر، استاد بخش علوم اطلاعات در دانشگاه تگزاس در دالاس، در مقاله‌ای با عنوان «نقد پساکسینزی از مدل رشد سولو» در ژورنال اقتصاد، تجارت و مدیریت، می‌نوسد که سولو مدل خود را براساس یک تابع تولید مستمر در غیاب تابع سرمایه‌گذاری با نسبت سرمایه به کار به‌وجود می‌آورد. مشکل تابع سرمایه‌گذاری شده مدل سولو با تغییر در توزیع درآمد بین دستمزد و سود در مدل کالدور حل می‌شود بنابراین ایسن امکان فراهم می‌آید تا مسئله بی‌ثباتی هارود-دومار را از بین ببرد. با این حال، سولو همچنان نقشی برای قیمت‌ها در تعدیل تولید با تغییرات تقاضا قائل نیست. تغییر از صنایع دستی به تولید انبوه در دوران پس از جنگ منجر به الزامات سیاستی جدید شد. اشتغال نسبت به قیمت‌ها انعطاف‌پذیرتر است و در صورت کمبود تقاضا به دلیل سرمایه‌گذاری یا دستمزد کم، می‌توان با افزایش سرمایه‌گذاری یا دستمزد، بیکاری را کاهش داد.

او ادامه می‌دهد مدل سولو استدلال می‌کرد که تغییرات تکنولوژیکی سرمایه و نیروی کار را بهره‌ورتر می‌کند. با این حال، نیکولاس کالدور در مدل رشد اقتصادی خود منتقد استفاده از تابع تولید کل نئوکلاسیک ورشد بهره‌وری در حالت پایدار بود. اوروپکرد جایگزین خود را مبتنی بر یک رابطه تولید پویا مطرح کرد و رشد بهره‌وری را به رشد نسبت سرمایه به کار مرتبط کرد. در نتیجه، هم سولو و هم کالدور فرض می‌کنند که طرف عرضه تعدیل را تعیین می‌کند. با این حال اگرچه مکانیسم پس‌انداز اجباری و تعدیل قیمت در یک اقتصاد مبتنی بر صنایع دستی کارآمد است اما در اقتصاد تولید انبوه چنین نیست، زیرا اشتغال در چنین اقتصادی تنها به تقاضای مؤثر بستگی دارد. در صورت کمبود تقاضا به دلیل سرمایه‌گذاری یا دستمزد کم، می‌توان با افزایش سرمایه‌گذاری یا دستمزد، بیکاری را کاهش داد و این نتیجه را می‌توان از تجربی‌ترین مطالعات دوران پس از جنگ مشاهده کرد که در آن دستمزد واقعی و اشتغال روندی مثبت است. در نتیجه این استدلال نئوکلاسیک که رشد عرضه باعث رشد معادل تقاضا می‌شود، نمی‌تواند به‌عنوان یک مکانیزم قابل قبول در نظر گرفته شود.

برخی منتقدین هم می‌گویند نقشی که کل سرمایه دارد هرگز نمی‌تواند با یک تابع مانند مدل سولو نمادسازی شود. انواع مختلفی از خروجی‌ها وجود دارد که اکثر آنها هرگز در تولید

شاید در اقتصاد سال ۲۰۱۷، درآمد حاصل از دستمزد و حقوق بیش از ۱۰ یا ۱۵ درصد کل درآمدها نباشد. پس ما باید راه دیگری برای تأمین درآمد پیدا کنیم، همین. شاید این کار دشواری باشد، اما غیرقابل تصور نیست

ناخالص داخلی معمولی لحاظ نمی‌شوند و سرمایه‌گذاری‌ها اشکال مختلفی را به خود می‌گیرند.

علاوه بر این اقتصاد هر کشور انواع مختلفی از افراد را دارد که پس‌انداز ترکیبی آنها براساس توزیع درآمد و عوامل دیگر تعیین می‌شود. به‌عنوان مثال، بین سرمایه انسانی و فیزیکی تفاوتی وجود دارد. سرمایه فیزیکی شامل ابزار، ماشین‌آلات، سازه‌ها، حمل‌ونقل و نیروگا‌ها می‌شود که توسط انسان در تولید به کار می‌رود. در مقابل، سرمایه انسانی شامل مهارت‌هایی است که از طریق مدرسه، آموزش، تمرین و اجتماعی شدن به دست می‌آید. مدل نئوکلاسیک سولو نمی‌تواند بین انواع مختلف سرمایه تمایز قائل شود و بنابراین هرگز نمی‌توان از آن برای ارزیابی بازده سرمایه‌گذاری فیزیکی استفاده کرد.

▼ پاسخ‌های سولو به پرسش‌هایی از نظر یاتش

اما سولاتی هم از سولو پرسیده می‌شد، از جمله اینکه: آیا به دلیل پیشرفت تکنولوژی بیکاری افزایش خواهد یافت؟ پاسخ سولو این بود: «یکی از ترس‌های بزرگ بشر از زمان انقلاب صنعتی تاکنون، ترس از این بود که فناوری بیکاری عظیمی را ایجاد کند که نمی‌توان آن را از بین برد. اما گزینه دیگری هم وجود دارد. پیشرفت فناوری به معنای ایجاد مشاغل بیشتر بوده است.»

این پاسخ سولوی سال ۱۹۸۹ بود، یعنی دو سال پس از اینکه مدل رشد او جایزه نوبل را برای او به ارمغان آورد. آیا بعدها نظرش عوض شده بود؟ سولو هفت سال پیش در پاسخی دوباره به این سوال گفته بود: «برای اقتصادهای پیشرفته، فناوری مشکل بیکاری ایجاد نکرده است. نرخ بیکاری هیچ روندی ندارد، حتی اگر کمی کمتر از گذشته باشد.» سولو معتقد بود، مدتی طول می‌کشد تا ژبأت‌ها قدرت را در دست بگیرند. به اعتقاد او: «شاید در اقتصاد سال ۲۰۱۷، درآمد حاصل از دستمزد و حقوق بیش از ۱۰ یا ۱۵ درصد کل درآمدها نباشد. پس ما باید راه دیگری برای تأمین درآمد پیدا کنیم، همین. شاید این کار دشواری باشد، اما غیرقابل تصور نیست.»

او اضافه می‌کند که این یک «ضرورت بیولوژیکی» نیست که هویت خود را براساس شغل خود مشخص کنید، اگر چه بسیاری از مردم امروز احساس می‌کنند شغل بخش مهمی از هویت‌شان است. شاید در ۲۰ سال آینده مردم به جایی برسند که در مهمانی‌های شام درباره عنوان شغلی خود صحبت نکنند و در مورد چیزهای دیگر بحث کنند.

سوال دیگر این است که جامعه چگونه باید به تغییرات تکنولوژیکی و تأثیر آن بر کارگران واکنش نشان دهد؟ سولو می‌گوید: «هر تغییر سریع فناوری، برندگان و بازندگان را در میان

کارگران ایجاد می‌کند. هیچ قانونی در اقتصاد وجود ندارد که بگوید غیرممکن است که کاری را ژبأت‌ها بیشتر و بهتر و ارزان‌تر انجام دهند. شاید صد سال دیگر همه ما به جای تولید کالا و خدمات از یکدیگر مراقبت کنیم و ربات‌ها کار تولید را انجام دهند.»

او بر این باور بود که جامعه‌ای که به خوبی کار می‌کند، راه‌هایی برای تأمین نیاز افرادی که به دلیل تغییرات تکنولوژیک درآمد خود را از دست می‌دهند، پیدا خواهد کرد. استدلالش این بود که این وظیفه جامعه است که برای همه آموزش و پرورش فراهم آورد و این امر بیش از هر زمان دیگری صادق است. به اعتقاد سولو: «ما نمی‌دانیم به چه نوع مهارت‌هایی نیاز دارید، اما فکر می‌کنم هر چه بیشتر بدانید، سازگاری آسان‌تر خواهد بود.»

و به این ترتیب سولو به این سوال پاسخ می‌داد که اهمیت آموزش در جامعه چیست؟ به اعتقاد سولو آموزش راه حل همه مشکلات نیست، بلکه جمعیت تحصیل کرده برای پیشرفت جوامع ضروری هستند. او که به‌عنوان استاد اقتصاد، نزدیک به ۵۰ سال را در ام‌آی‌تی گذراند، می‌گوید جقدر عاشق تدریس و کمک به جوانان بود تا بفهمند می‌خواهند در زندگی چه کار کنند. در فهرست بلندبالای دانشجویان دکتری او، جورج آکرلوف، پتر دایموند و جوزف استیگلیتز از برندگان جایزه نوبل قرار گرفته‌اند. از سولو در باره سیلیکون ولی (نام رایج و غیررسمی منطقه‌ای در حدود ۷۰ کیلومتری جنوب شرقی سانفرانسیسکو در حومه سانتا کلارا، کالیفرنیا، ایالاتمتحده آمریکا است. شهرت این منطقه به‌دلیل قرار داشتن بسیاری از شرکت‌های مطرح انفورماتیک جهان در این منطقه‌است) هم سوال شده است که آیا این تشکیلات مزیت است یا تهدید؟ از آنجایی که او اقتصاددانی بود که رشد بهره‌وری را به نوآوری‌های فناوری مرتبط می‌دانست، انتظار می‌رفت حامی بزرگ سیلیکون ولی باشد، اما نظرات سولو متفاوت بود. به اعتقاد او: «سیلیکون ولی به‌عنوان منبعی برای توسعه فناوری، یک مزیت است. اما به‌عنوان منبعی برای افراد بسیار ثروتمند که ایده‌های احمقانه‌ای درباره جامعه دارند، می‌تواند یک تهدید باشد. اگر تنها راهی که می‌توانم استاندارد زندگی را بهبود بخشم، بدر کردن استاندارد زندگی شما باشد، ما خیلی خوب با هم کنار نخواهیم آمد. این قبلاً اتفاق افتاده، نه به‌طور چشمگیر، اما به هر حال رخ داده است.»

و اما درباره رابطه پول و قدرت سیاسی، او معتقد بود: «افراد ثروتمند می‌خواهند از پول برای انباشتن نفوذ سیاسی استفاده کنند. این ایده خوبی است که ارتباط بین پول و قدرت سیاسی را محدود کنیم. آنچه ما می‌خواهیم ایجاد کنیم نه‌تنها رشد بیشتر، بلکه رشد مشترک بهتر و رشد فراگیرتر است. پس مراقب باشید به چه کسی رای می‌دهید!»

آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی آمل مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می‌گردد:
املاک متقاضیان واقع در بخش یک شهر آمل ۱۷۲۴- اصلی
۳۰ فرعی از ۱۹ فرعی آقای فتح‌اله رحمانی در شش‌دانگ اعیانی یک قطعه زمین با ساختمان احداثی که کل عرصه آن موقوفه است به مساحت ۸۰ مترمربع، خریداری شده بلاواسطه از وارثین سیدحسین اشرقی نیاکو و نعمت محمدی و مع‌الواسطه مالک رسمی اداره اوقاف و امور خیریه آمل. لذا به موجب ماده ۳ – قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ – آئین‌نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق روزنامه محلی و کنترالانتشار در شهرها منتشر و در روستاها رای هیات الصاق تا در صورتی که اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید ازتاریخ انتشار اولین آگهی در روستاها از طریق الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موقوف به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی اصل نگردد یا معترض، گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست. بدیهی است برابر ماده ۱۳ آئین‌نامه مذکور در مورد قسمتی از املاکی که قبلاً اظهارنامه ثبتی پذیرفته نشده، واحد ثبتی با رای هیات پس از تنظیم اظهارنامه جلوی تحدید حدود، مراتب را در اولین آگهی نوبت و تحدید حدود به صورت همزمان به اطلاع عموم می‌رساند و نسبت به املاک در جریان ثبت و فاقد سابقه تحدید حدود، واحد ثبتی آگهی تحدید حدود را به صورت اختصاصی منتشر می‌نماید.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۹/۲۵

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۱۰/۰۹

شناسه آگهی: ۱۶۲۱۰۹۷

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی آمل مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می‌گردد:
املاک متقاضیان واقع در بخش سبب آمل – دهستان دشت‌سر ۱۳۴۶- اصلی (قریه بوران و سالارمحله)
۶۳۶۴ فرعی آقای نبی سعادت در شش‌دانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی با کاربری زراعی و باغی به مساحت ۵۲/۵۸ مترمربع. خریداری شده بلاواسطه از معصومه پهلوانزاده. لذا به موجب ماده ۳- قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی و ماده ۱۳- آئین‌نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق روزنامه محلی و کنترالانتشار در شهرها منتشر و در روستاها رای هیات الصاق تا در صورتی که اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی در روستاها در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موقوف به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی اصل نگردد یا معترض، گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست. بدیهی است برابر ماده ۱۳ آئین‌نامه مذکور در مورد قسمتی از املاکی که قبلاً اظهارنامه ثبتی پذیرفته نشده، واحد ثبتی با رای هیات پس از تنظیم اظهارنامه حاوی تحدید حدود، مراتب را در اولین آگهی نوبتی و تحدید حدود به صورت همزمان به اطلاع عموم می‌رساند و نسبت به املاک در جریان ثبت و فاقد سابقه تحدید حدود، واحد ثبتی آگهی تحدید حدود را به صورت اختصاصی منتشر می‌نماید.

تاریخ انتشارنوبت اول: ۱۴۰۲/۱۰/۰۹

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۱۰/۲۳

شناسه آگهی: ۱۶۳۲۰۳۷

فراخوان مناقصه

در اجرای قانون برگزاری مناقصات (مصوب سال ۱۳۸۳ مجلس شورای اسلامی) و آئین‌نامه‌های اجرایی آن، اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران در نظر دارد نسبت به برگزاری مناقصه جهت انتخاب شرکت مهندسین مشاور برای اجرای پروژه «تکمیل و بروزرسانی تهیه نقشه مناطق بافت مسکونی روستایی۱)» از طریق مناقصه عمومی دومرحله‌ای همزمان با ارزیابی کیفی با مشخصات ذیل اقدام نماید.
دستگاه مناقصه‌گزار: اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران
موضوع مناقشه: تکمیل و بروزرسانی تهیه نقشه مناطق بافت مسکونی روستایی در شهرستان‌های تنکابن و رامسر به مساحت ۲۷۵ هکتار
محل اجرای پروژه و مدت زمان اجرا: استان مازندران - شهرستان‌های تنکابن و رامسر - مدت اجرا ۱۳ ماه
مهلت دریافت اسناد: از روز شنبه مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۰۹ لغایت روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۱۳
چ- محل دریافت اسناد: با عنایت به ثبت مناقسه در سامانه تدارکات الکترونیک دولت جهت دریافت اسناد مناقصه به سایت (WWW.setadiran.ir) مراجعه نمایید.
مهلت تحویل اسناد: تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۲۷
تاریخ بازگشایی پاکت‌ها: ساعت ۱۵ صبح روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۲۸
گروه و رشته شغلی: شرکت‌های مشاور نقشهبرداری دارای صلاحیت خدمات مشاوره معتبر از سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور دارای حداقل رتبه ۳ فتوگرامتری و حداقل رتبه ۲ نقشهبرداری زمینی.
آدرس اداره کل ثبت اسناد و املاک: نشانی کارفرما: ساری - بلوار پاسداران - اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مازندران
کارفرما در رد یا قبول مدارک مناقصه‌گران در تمام مراحل اختیار تام دارد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۱۰/۰۹ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۱۰/۱۰

بازتاب

گرفتار در باتلاق «سیاسی کاری»

روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت امور اقتصادی و دارایی در پاسخ به گزارش مورخ ۱۴۰۲/۱۰/۵ روزنامه‌هم‌میهن با تیترا «شکاف تورم و دستمزد در عصر تحریم» توضیحاتی ارسال کرده که در ادامه می‌آید:

آنچه در تحلیل‌های ارائه‌شده مبنی بر شکست برنامه‌های دولت در مهار فقر مغفول مانده، وضعیتی است که به واسطه عبور از یک دهه معطلی اقتصاد به دولت سیزدهم تحمیل شده است؛ بنابراین نتیجه‌گیری‌ها طبیعتاً دچار نقصان و نزدیک به سیاسی کاری است تا برآوردهای تخصصی.

۱. دولت از وعده‌های خود در حمایت از معیشت مردم و مهار تورم کوتاه نیامده و کارنامه دولت در دو سال گذشته موبد این مدعا است و آنچه در تحلیل‌های ارائه‌شده مبنی بر شکست این سیاست‌ها در مهار فقر مغفول مانده وضعیتی است که به واسطه عبور از یک دهه معطلی اقتصاد به دولت سیزدهم تحمیل شده است؛ بنابراین نتیجه‌گیری‌ها طبیعتاً دچار نقصان و نزدیک به سیاسی کاری است تا برآوردهای تخصصی.
۲. دولت سیزدهم بعد از دولتی سر کار آمد که قائل به هیچ‌گونه اصلاحات اقتصادی نبود مدیریت اقتصاد کشور را کاملاً با رفتار سیاسی کشورهای غربی گره زده بود و به همین دلیل با اعمال تحریم‌های نفتی و تداوم آن به سال‌های تورم میانگین ۴۰ درصد و فشار بی‌سابقه بر معیشت مردم، طبیعی است که فشار ۵ ساله این میزان تورم، معیشت و رفاه مردم را شکننده‌تر از همینه کرده است.

۳. در مواجهه با این وضعیت دولت می‌توانست دو انتخاب داشته باشد؛ کشتی اقتصاد و معیشت را در طوفان و بحران بی حرکت نگه دارد تا شاید با گوشه‌چشمی از کشورهای غربی برای مدتی محدود فشار از مردم ایران برداشته شود و دوباره وضع به همان منوال بازگردد و در نتیجه ساختار ه روز به‌روز معیوب‌تر و اصلاح آنها دشوارتر شود و یا با تکیه بر عوامل درون‌زا و تغییر نگاه به تعامل با دنیا، این کشتی را به حرکت درآورد و ابتکار عمل را در عبور از این بحران به‌دست گیرد. انتخاب دولت سیزدهم قاعداً راه اول نمود چرا که با مردم برای بهبود وضعیت پیمان بسته‌ور پیمان خود ایستاده بود.

۴. بازگرداندن اقتصاد به ریل، آن هم بعد از یک دهه معطلی اقتصاد قطعاً هم انرژی و توان مضاعفی نیاز داشت و هم نتایج ملموس آن برای مردم به تأخیر می‌افتد اما در این میان دولت با روایت‌هایی نادرست و تزریق ناامیدی به جامعه در فضای رسانه‌ای و بدتر از آن از سوی افرادی مواجه است که با وجود توان تحلیل تخصصی و کارشناسی ترجیح می‌دهند چشم‌پرواقعیت ببندند.

۵. اصرار دولت بر عبور از بحران با تکیه بر عوامل درون‌زا، تغییر رویکرد در ارتباط با کشورهای دنیا از جمله روابط شکل گرفته در قالب پیمان‌های بزرگی همچون پیمان شانگهای، بریکس، خلق فرصت‌ها و ارتباطات جدید با کشورهای همسایه نشانگر آن است که در کارنامه دولت نه‌تنها استراتژی توسعه با تکیه بر عوامل درون‌زا وجود دارد که از ظرفیت‌های بین‌المللی نیز غافل نبوده و ظرفیت‌های مغفول را فعال کرده‌اند.

۶. مجموعه اقدامات دولت سیزدهم نتایجی را در پی داشته که برخی از این نتایج در شاخص‌های کلان اقتصادی مانند رشد اقتصادی، نرخ تورم، تغییرهای کلان پولی، بهبود وضعیت اشتغال و… قابل مشاهده است. میانگین رشد اقتصادی کشور در ۸ سال دولت قبل به‌طور میانگین حدود یک درصد و در ۴ سال پایانی دولت قبل، به‌طور میانگین پنج‌صدم درصد بود؛ یعنی دولت قبل کشور را بارشد اقتصادی نزدیک صفر به دولت سیزدهم تحویل داد. اما اکنون در دو سال پیاپی رشد اقتصادی کشور که معدل عملکرد و تلاش دولت سیزدهم است، براساس گزارش بانک مرکزی و مرکز آمار، در هر دو سال بالای ۴ درصد بوده است.

۷. برنامه ۱۰ بندی دولت برای مهار تورم و رشد تولید که اکنون در حال اجرا از سوی دستگاه‌های اجرایی است، تدوین برنامه هفتم، توسعه با هدف رفع ناترازی‌هایی که دهه‌ها گریبانگیر اقتصاد ایران بوده و برای آنها چاره‌اندیشی نشده بود، از مواردی است که حکایت از توجه دولت به کاهش فشار بر مردم نه به صورت اتفاقی و مقطعی بلکه با برنامه دارد؛ برنامه‌ای که خروجی آن کاهش ناترازی، بازگشت به ریل، بلندمدت و مستمر باشد.

۸. برنامه‌های دولت برای رفع ناترازی‌ها با رفع نابرابری‌ها همراه است و هیچگاه دولت به این وجه از اصلاح ریل اقتصادی توجه نبوده است. اراده جدی دولت برای رفع نابرابری، خود را در کاهش ضریب جینی سال ۱۴۰۱ نشان داد و شاخص‌های فقر و نابرابری اندکی بهبود داشته است؛ هر چند که از کاهش دولت مطلوب نیست و با استمرار تلاش برای رفع نابرابری به‌منطقه مطلوب نزدیک خواهد شد.